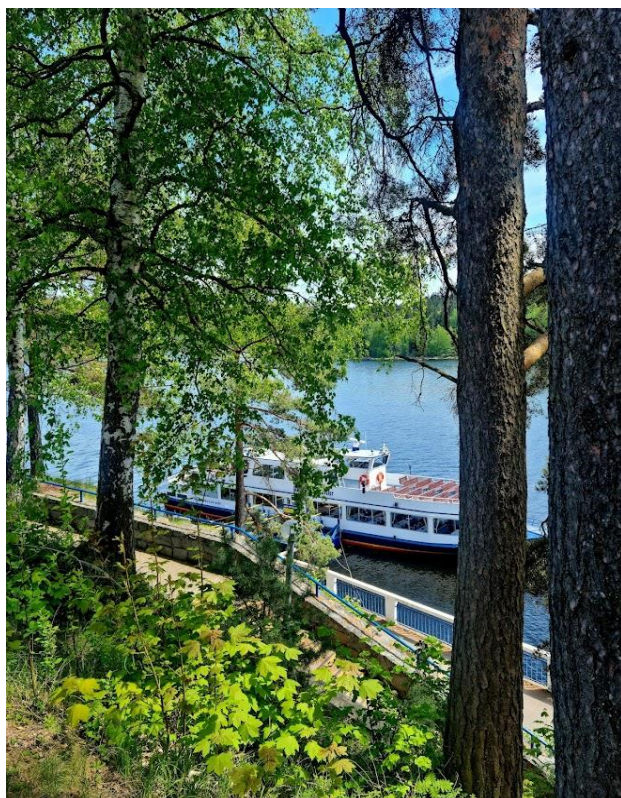

ŠKOLA V PŘÍRODĚ 2025: ŠUMAVA

středa 14.5. 2025

Po vydatné snídani bylo třeba zasednout k vyučování. Někdo uvnitř, někdo venku, ale všichni se snažili. Sluníčko opět krásně svítí, a tak využíváme každou chvíli, abychom se mohli proběhnout a dýchat čerstvý jarní šumavský vzduch.

K obědu jsme měli bramborovou kaši a kuřecí roládu. Dostáváme velké porce a děti si mohou vzít masa, kolik chtějí, jsou to porce jako pro dospělé. Dali jsme si jen krátký polední klid a hurá, vyjíždíme autobusem na Lipno, k přístavu, kde začíná naše námořní dobrodružství.

Na cestu jsme dostali velkou svačinu, pití, sušenku i přesnídávku.

Někteří se pustili do hodování již v přístavu, kde jsme chvíli čekali.

Před třetí hodinou jsme se nalodili na výletní parník. Přivítal nás sympatický kapitán, který řekl, že horní paluba je celá pro naši dublovickou posádku. Paráda! Mohli jsme si vybrat, zda chceme sedět v uzavřeném prostoru, či ve volném, kde krásně svítilo sluníčko a měli jsme svěží vítr ve vlasech. Jeden žák první třídy si stěžoval, že mu nevlají vlasy. „No, musíš říci mamince, že ti je nesmí alespoň dva roky stříhat, pak ti budou vlát“, sdělili jsme prvňáčkovi.

Někteří se na začátku plavby trošku obávali, ale pak se jim vše moc líbilo. Pozorovali jízdu z přidi, ale i na zádi lodi, jak brázdíme vody jezera. „To opravdu není moře?“ zněla otázka. Řekli jsme si, že vodní nádrž Lipno je největší umělé jezero České republiky. Jako správní námořníci jsme na ostatní plavidla volali: „Ahoj!“

Dvě hodiny plavby po jezeře uteklo jako voda, jestli to nebylo tím, že jsme se plavili na vodě! Dokonce nám paní učitelka Alena ukázala v dáli, v lesní zeleni špičku Vítkova Hrádku, který jsme včera navštívili. Tak dobrá, věříme jí, že to byl on! Na otázku: „Pojedeme lodí až k hotelu?“ jsme trpělivě jedné žákyni vysvětlili, zda si všimla, že řeka ani jiná vodní hladina u našeho hotelu není a parník kolečka nemá. Do penzionu Dobík nás bezpečně dovezl náš autobus. Večeři jsme moc nejedli, nebyl hlad. Bageta k svačině byla velká jako menší prvňáci a medovníku na parníku málokdo odolal. Také moc dobře tušíme, že až se setmí, čeká nás Bobřík odvahy. Zatím jsme všichni hrdinové, že by to bylo tím světlem?

Po setmění jsme se vypravili na stezku odvahy. Již od hotelu jsme slyšeli podivné zvuky vycházející z lesa. Malí hrdinové utvořili skupinky, někteří se zavěsili na paní učitelky, ale našli se i borci, kteří vyrazili sami. Za vřeštění strašidel, houkání sovy, praskání větví a dalších zvuků se všichni šťastně vrátili zpět a už jsou v postýlkách.

Bobřík odvahy: telegraficky

Za slunka svitu veseli namornici.

Pri veceri nic moc jedlici.

Padla tma na hotel Dobik.

V kalhotách teď máme bobik.